

Evaluering af min studietid på RUC

Af cand.scient. i matematik og geografi, Anita Stark

Mandag den 13. januar 2003 afsluttede jeg min kandidatuddannelse på matematik og geografi. Jeg har gået på RUC i mange år efterhånden, lige siden efteråret 1990. Det skal måske lige nævnes for at forklare de mange år, at jeg undervejs har haft den store glæde at få 4 børn.

Jeg har gjort mig mange tanker om min studietid, og jeg har haft mange oplevelser både positive og negative på RUC. Jeg har valgt at offentliggøre en del af mine overvejelser, fordi jeg mener, de er væsentlige i forhold til debatten om værdien af forskellige undervisningsformer.

Gruppearbejdet har været en god oplevelse

Lad mig med det samme slå fast, at RUC for mig har været en fantastisk mulighed for udvikling både fagligt og som menneske. Desuden har jeg fundet mand og venner for livet.

Da jeg startede i 1990 som nybagt student, havde jeg ikke erfaring med gruppe- og projektarbejde.

Det har jeg nu, og jeg har nydt begge dele i stor udstrækning. Det har været en god oplevelse, fordi vi studerende altid er gået løs på studierne med krum hals. Jeg kan helt sandfærdigt sige, at jeg husker både mine egne bidrag og mange af de andres bidrag til projekterne endog ret godt. Jeg har ved alle de projekter, jeg har været med til at skrive, lært rigtig meget. Læring der både går på det faglige og på samarbejdet og ikke mindst læring om mig selv og mine interesser.

For lidt vejledning af projekterne

Jeg har oplevet projektvejledning af meget forskellig karakter og kvalitet. Som oftest har den været alt for fraværende, og det har naturligvis både fordele og ulemper. Fordelen er, at man kan køre gruppens eget løb, fordi der ikke er andre, der tager styringen fra gruppen. Ulempen er, at det ofte mislykkes at gennemføre projektet på den planlagte tid og med en passende kvalitet, samt at det bliver meget afgørende, hvilke initiativer de enkelte medlemmer af gruppen tager. Jeg har især savnet den nærværende og ansvarlige vejledning på den naturvidenskabelige basisuddannelse og på 1. modul på begge mine overbygningsfag.

God afslutning på basis og på specialet

Jeg har undervejs også oplevet endog rigtig god vejledning. Jeg ser med stor glæde tilbage på projektvejledningen på 4. semester på den naturvidenskabelige basisuddannelse. Vores vejleder Benni Hansen forskede, og forsker formodentlig stadig, i hjuldyr, og det forskningsområde fik vi indsigt i. Jeg lærte, ud over det faglige, at man kun "laver" på toilettet. Ja I må undskylde, hvis det virker plat, men man husker så mange mærkelige ting.

Desuden er jeg stor tak skyldig overfor min specialevejleder Tine Wedege. Hun formåede at hjælpe os godt i gang og har åbnet mange døre for os både undervejs i specialeforløbet og siden. Desuden kom hun gennem hele forløbet med god og ikke mindst konstruktiv kritik på vores arbejde. Tak for det Tine!

Kurserne var for lærerstyrede

Ud over projektarbejdet har jeg deltaget i mange, lange og til tider svære kurser, og jeg må sige, at resultatet mildt sagt har været svingende. Både på basis og på overbygningen har jeg haft meget lærerstyrede kurser, hvilket i sig selv ikke udgør noget problem, men gør det oftest, når kursernes undervisningsform hovedsageligt består af vejledernes enetale ved tavlen. Helt ærlig. Den viden, der formidles sådan, hænger ikke ved hos mig. Hvis den viden, jeg opnår på et kursus, skal kunne bruges, er jeg nødt til at være meget involveret i undervisningen. Den mulighed har jeg ikke haft på de fleste af kurserne. Her må jeg nok lige pointere, at det ikke er studenteraktivitet i forhold til hjemmearbejde, jeg skriver om, for det har der været rigeligt af.

Kurserne var for lærerstyrede

På basis var kurserne helt generelt lærerstyrede og gik meget på envejskommunikation fra lærerside via oplæg ved tavlen, samt hjemmearbejde. Jeg er bange for, at det er meget lidt, jeg kan huske fra de kurser.

Jeg startede på matematik på instituttet kaldet IMFUFA med stor lyst til at lære mere matematik.

Jeg har taget følgende kurser (emnekræde): I 1993 fulgte jeg E1 (lineær algebra) og E2 (analyse 1. del). I 1994 startede jeg på E3 (analyse 2. del), men stod af på halvvejen pga. projektarbejde. I 1995 startede jeg på E3 og stoppede pga. en for mig dårlig atmosfære på holdet og et feltkursus på geografi, samt E4 (diskrete strukturer) og E6 (statistik). I 1997 havde jeg E8 (didaktik) og E5 (geometri). I 1998 havde jeg E7 (matematikkens grundlag) og E2 (analyse 1) igen for at få pensum frisket op. I 1999 havde jeg E3 (analyse 2).

Jeg fik lysten til matematik tilbage

Af alle de kurser var det kun E2(1998), E3(1999) og E8 der havde en form der lagde op til studenteraktivitet og jeg fik derfor også stillet flere spørgsmål på de kurser. Jeg mistede på et tidspunkt undervejs i studieforløbet lysten til at lære matematik og være studerende på IMFUFA.

På E8 havde vejlederen Morten Blomhøj, valgt nogle emner ud, som de studerende holdt oplæg om. De oplæg husker jeg en del af.

I 1998 deltog jeg i E2 endnu en gang, vejlederen var udskiftet og formen var anderledes. I 1998 var udgangspunktet et rigtigt godt undervisningsmateriale og en lærerlig undervisningsform, samt en ok stemning blandt de studerende. I starten af lektionen spurgte vejlederen Anders Madsen efter spørgsmål til teksten, og derefter foregik undervisningen ud fra disse spørgsmål. Det kombineret med, at andre tog Anders Madsens opmærksomhed, betød arbejdsro og en genoplivet lyst til matematik for mig. Desværre var E3(1999) (fortsættelsen af E2(1998)) med Anders Madsen præget af en meget dårlig atmosfære.

Der var ikke lagt op til at man stillede spørgsmål

På de øvrige kurser stillede jeg ikke de for mig relevante spørgsmål. Studienævnsformand Jørgen Larsen giver følgende beskrivelse af en aktiv studerende:

"Vi forventer at en af de normalforudsætninger, som de studerende kommer med fra basisuddannelsens, er hvad man kort kan kalde en aktiv studieadfærd, herunder 'ansvar for egen læring'. Heri ligger blandt andet, at man stiller spørgsmål, når der er noget man ikke kan finde ud af, at man efter behov konsulterer vejledere, medstuderende, relevante bøger mm., samt at man ikke tager faglig kritik som en personlig fornærmelse, kort sagt at man er (blevet) studerende og ikke undervisningsmodtager. (Jørgen Larsen på vegne af studienævnet for matematik d.21.maj 2002)."

Jeg oplever ikke, at kurserne generelt set har lagt op til den beskrevne studieaktivitet. Undervisningsformen var nærmest blottet for studenteraktivitet, og faktum var, at der ikke var ret mange, der stillede spørgsmål. Jeg har ofte undladt

at stille spørgsmål, fordi jeg oplevede, at det ville stemple mig som uegnet til at studere matematik, og fordi der i undervisningsformen ikke var lagt op til spørgsmål. Det er selvfølgelig en mulighed, at min begavelse var mindre end de andre studerendes, og at det derfor kun var mig, der oplevede et behov for at stille spørgsmål. Dog oplever jeg det som paradoksalt, at et institut, der har didaktik som forskningsfelt hovedsageligt har kurser, hvor envejskommunikation stort set udgør undervisningen.

Hvis teorierne bliver diskuteret bliver de også husket

På geografi har jeg også haft en del kurser, nogle med envejskommunikation fra vejlederside og nogle med andre undervisningsformer.

Af de lærerige, husker jeg specielt et kursus, der var oprettet med det formål at give indblik i en række teoretisk forskning. Her kom vejlederen med en række artikler, og vi studerende fremlagde dem for hinanden. Jeg kan huske elementer fra samtlige artikler fra det kursus. Jeg har også haft et tredages intensivt videnskabsteorikursus med Keld Buciek og Frank Hansen. Her havde vejlederne stillet en række spørgsmål til nogle tekster, som vi studerende så skulle tage stilling til. Jeg husker stadig mange af de meget spændende diskussioner. Som det ses gjaldt det også på geografi, at de kurser med mest studenteraktivitet er dem, jeg husker mest fra.

Kurserne uden studenteraktivitet var spild af tid

Jeg taler ikke for, at kurser som sådan skal afskaffes. Jeg har haft kurser, hvor jeg har opnået endog rigtig megen faglig viden. Fælles for de kurser og emnekræde har været, at der i undervisningsformen har været lagt op til en høj grad af studenteraktivitet. Jeg er i dag hovedsageligt glad for den tid, jeg har brugt på RUC, men er ærgerlig over den tid, jeg har brugt på netop de emnekræde og kurser, der anvender vejledernes enetale ved tavlen som undervisningsform. Det er en tid, som jeg selv oplever som mere eller mindre spildt.

Gruppearbejdet bliver savnet

Jeg skal nu ud i det "virkelige" liv, og jeg glæder mig til at bruge mine erfaringer og ikke længere kun at være den lærende. Dog har jeg gennem hele min tid på RUC holdt rigtigt meget af gruppe- og projektarbejdet, så jeg vil helt sikkert komme til at savne netop den del af min studietid.